

нето̀в модел като икона на модерното движение трябва да се разбира в контекста на това как и промишлеността, и изкуствата влияят върху дизайна.

В Германия действията на Немския Веркбунд значително допринасят за възприемането на Тонет от немските авангардни кръгове. Основан през 1907 г. с цел да подобри продуктивността на немския дизайн чрез създаването на връзка между художници, занаятчии и промишленици, Веркбундът е основен поддръжник на дизайнерската реформа. По времето на годините между двете войни той играе важна роля за лансирането на модерния дизайн чрез публични изложби. През 1927г. щутгартският клон на Веркбунда спонсорира изложбата "Вайсенхофзидлунг". Това е един експериментален жилищен квартал, построен с цел да манифестира хегемонията на модерното движение. Под ръководството на Лудвиг Мис ван дер Рое шестнадесет от най-видните архитекти на модерното движение са избрани да проектират жилищни сгради на хълма Вайсенхоф край Щутгарт. Жилищно-строителната изложба е придружена и от други изложби, разположени в съседство и посветени на модерния дизайн и промишлеността. Зидлунгът от 1927 г. се счита за "жалон" и "триумф" на фирма "Тонет".

"Никога през XX век не са виждани толкова много столове Тонет на международна изложба. Свързването на мебелите "Тонет" с новата архитектура е установено и затвърдено в умовете на дизайнерската общност... От шестнадесетте архитекти, които проектират повече от 33 жилищни сгради, половината използват витите столове на Тонет. А от серийно произведените мебели ... дори още по-висок процент са произведени от Тонет."

Преобладаването на вити мебели е повлияно от представата за "типенмьобел", стандартизираните типови мебели, които са част от дискусията във Веркбунда за реформиране на мебелите преди войната.

Започват да се стимулират нови модели, проект на архитектите – модернисти. Такива са Адолф Шнек и Фердинанд Крамер. Тонет обаче не променя своята пазарна практика. Дизайнерите на вита мебел не са упоменати в каталозите.

Върхът на успехите на Тонет като новатор идва в края на 20-те години на XX в.,

когато фирмата става световен лидер при производството на тръбни стоманени мебели. Свойствата на тръбната стомана – лекота, ажурен силует и по-специално конструктивната гъвкавост – са особено привлекателни за модернистите. Тръбната стомана изглежда лишена от каквато и да е следа от историзъм, носи определени асоциации с машината. Преобладаването на тръбни модели на Зидлунга от 1927 г. се счита за оня импулс, подтикнал Тонет да влезе в този сектор на пазара. След 1928 г. Тонет произвежда тръбните модели на Бройер, а през 1929 г. те купуват фирмата на Бройер "Щандартмьобел". Тръбните мебели се продават отделно от витите модели; първият каталог на Тонет от 1929 г. е изцяло съставен от моделите на Бройер. Тонет става безспорен лидер в производството на този сектор. През 1928 г. фирмата добива лиценз за три модела на Льо Корбюзие и неговия екип Шарлот Периан и Пиер Жанре: *фотьой баскюлан*, *фотьой гран конфор* и *шевлонг*. Последните два модела са показани на Есенния салон в Париж през 1929 г. Логично е именно Тонет да произвежда тези нови модели. Те увеличават своите продажби в рекламната си кампания във Франция.

Въпреки че производството на тръбни стоманени мебели е драматична промяна за Тонет, тяхното производство и разпространение отговаря на много от бързите производствени методи за вита дървесина. Такъв е по-специално случаят с мебелите на Бройер, които са "опростени модели, произвеждани от минимален брой огънати тръбни детайли" и "могат да се превозват в разглобен вид". Цената на стоманата надхвърля тази на витата дървесина, но Тонет е в състояние да намали цената, особено на бройеровите модели. Моделите на Льо Корбюзие и екип изискват по-сложни технологии за заваряване и са далеч по-скъпи за производство.

Тонет възприемат нова стратегия при реализирането на тръбните модели, като посочват името на дизайнера в търговския каталог. Вероятно и лицензните договори играят значителна роля при осигуряване на посочването на дизайнера. Освен това известните имена стават важен рекламен инструмент. Това слага началото на "авторските" мебели на XX в. Например столовете на Льо Корбюзие са публикувани за френския пазар в отделен каталог. Очевидно името на Льо